

Nar siden, Loven blev vedtagen, men saa er der i Virkeligheden allerede gaaet en Række Aar, og man søger forgæves. Man tror saa, at man har søgt under en fejl Rubrik og begynder forfra; men havde man et samlet Register, vilde den let kunne findes. Nu vil man maaske sige, at 7,000 Kr., der begæres til et samlet Register, synes at være for meget; men dersom det ikke er muligt at sætte dette igennem, vil jeg dog subsidiært henstille, at man gaar ind paa at udgive et nyt Sagregister til Supplering af det forrige. Det forrige, som udkom i 1882, kostede 4,000 Kr., og et saadant supplerende Register, der strækker sig over en lignende Aarsrække, maa omtrent kunne faas for et tilsvarende Beløb. Finder man, at 7,000 Kr. er for meget, vil man dog kunne faa et saadant supplerende Register; er det ikke det bedste, er det dog det næstbedste, og det vil være en væsentlig Hjælp fremfor det nuværende Forhold. I Forbindelse hermed maa det maaske være mig tilladt at berøre, at der for Rigsdagstidens Vedkommende efter 25 Aars Forløb udkom et saadant Register, en samlet Oversigt over Forhandlingerne. Denne blev efter 35 Aars Forløb afløst af en ny, som optog den hele Aarsrække. Dette er ikke blevet fornyet efter 10 Aars Forløb, men jeg vil haabe, at dette kun betyder, at man vil vente, til der er gaaet 50 Aar, hvilket vil være Tilfældet om et Par Aar, og at man er betænkt paa at forberede et saadant samlet Register, naar Rigsdagen har bestaaet i 50 Aar.

Berøttelsen: Da der her drøftes forskellige Spørgsmaal vedrørende Sindsstyggeanstalterne vil jeg tillade mig at benytte Lejligheden til at gøre en Henstilling til den ærede Justitsminister. Jeg vil nemlig spørge den ærede Justitsminister, om han ikke i en nær Fremtid agter at fremsætte Forslag til Lov om en anden Ordning af Administrationen i det hele taget ved samtlige Sindsstyggeanstalter. Naar jeg retter denne Opfordring til den ærede Minister, er det selvfølgelig ikke, fordi vi savne Arbejdsstof her i Tinget, her er jo mere end tilstrækkeligt, men jeg vil erindre om, at den tidligere Justitsminister for en Del Aar tilbage her i Tinget har fremsat et Forslag i den af mig antydede Retning, men det var uheldigvis paa et Tidspunkt, da Storpolitikken lagde mere Betslag paa det høje Tings Opmærksomhed, end Tilfældet er nu, og der var ikke saa god Lejlighed til at drøfte den Slags enkelte Spørgsmaal. Forholdet ved Sindsstyggeanstalterne med Hensyn til Administrationen er jo det, at hver enkelt

Sindsstyggeanstalt bestyres af en Direktion, bestaaende af Sindsstyggeanstaltens Overlæge og 2 af Justitsministeriet for hver Anstalt tilforordnede. Den enkelte Anstalts Overlæge er Formand i Direktionen og det er jo en Selvfølge, at, da han bor paa Stedet, medens de andre tilforordnede bo undertiden flere Mil fra Anstalten og kun komme der paa enkelte Tider, vil han i alt for høj Grad blive eneraadende paa disse Anstalter. Naar der er Spørgsmaal om Behandlingen af Patienterne, er det jo en Selvfølge, at Overlægen skal have den afgørende Indflydelse, men man har ingen Garanti for, at Overlægen er den sagkundige med Hensyn til den økonomiske Forvaltning af Anstalten. Ved hver Anstalt er der jo ansat en Økonomiforvalter, men saaledes som Forholdene have udviklet sig i de senere Aar, er det nærmest en Straamandsinstitution. Økonomiforvalteren har i disse Anstalter i Reglen ikke andet at gøre end blindt hen at udføre de Ordre, der gives ham af vedkommende Anstalts Overlæge, og det tror jeg ikke er heldigt, navnlig for Anstaltens Økonomi. Jeg tror, der kunde spares ikke saa faa Penge, dersom Økonomiforvalterne ved Anstalterne fik nogen større Myndighed angaaende alle de Spørgsmaal, der ere af økonomisk Art og Betydning. Jeg behøver blot at henlede Opmærksomheden paa en Sindsstyggeanstalt som Anstalten paa Oringe ved Bordingborg. Der har Rigsdagen nu givet Tilladelse til, at det store Areal, der hører til Anstalten, maa drives af Anstalten. Der er ved denne Anstalt ansat en Økonomiforvalter, som tidligere har været Landmand, og som altsaa er en praktisk uddannet Mand; men det er der som andre Steder, at Økonomiforvalteren har ikke meget at sige med Hensyn til Driften eller til hele den økonomiske Forvaltning. Det er Overlægen og Direktionen, som har at byde og befale, og Anstaltens Forvalter har ikke andet at gøre end at udføre de Ordre, som blive tildelte ham af vedkommende Overlæge eller Direktion. Jeg tror derfor, det er paa Tide nu, da disse Anstalter have faaet en saa stor Udvikling, at der gøres et Skridt i Retning af, at Forvaltningen navnlig i økonomisk Henseende kommer ind i et andet Spor, og at der dannes andre Former for den egentlige økonomiske Forvaltning af Anstalterne. Jeg vil derfor henstille til Ministeren, om han ikke mener, der kunde være grundet Anledning til at fremsætte Forslag i den af mig antydede Retning, saa meget mere som hans Forgænger tidligere — jeg huster ikke mere, hvad Aar det var — har fremsat et saadant Forslag for Rigsdagen.